

Då smälter det frusna - Men om icke.

Bidrag från Bengt Pleijel
2011-12-16
Senast uppdaterad 2012-01-28

Men om icke ...

{biblink}Den gyllene bildstoden står där på Duraslätten.
Den lyser och glänser i solljuset.
Folk strömmar dit från alla håll.
Man går runtomkring den. Man beundrar den. Man talar om den.
Från rikets alla delar kommer man, tusen, kanske tiotusen, kanske ännu fler.
En härold ropar ut med hög röst konungen Nebukadnessars befallning.
Alla måste falla ned och tillbedja den gyllene bildstoden när
musikinstrumenten spelar upp. Och den som inte faller ned skall
kastas i den brinnande ugnen.

Och när orkestern spelar upp gör alla en och samma sak: De faller
ner på sina ansikten inför bildstoden.
Det är bara en som står upp. Det är Nebukadnessar.
Han ser ut över människomassorna. Alla faller ned.
Alla tillber. Alla lyder Nebukadnessars order.
Nebukadnessar är lycklig. Berusad av sin makt. Uppfylld av sin egen
härlighet.
Han har lyckats ena landet genom att göra staten till en reli-gion.
Alla gör som han säger.
Ingen vågar trotsa honom.

Ingen?

Jo, tre män står där långt borta, dolda för Nebukadnessars blickar.
Tre män som vågar trotsa konungen.
Tre män som vågar visa sin egen tro.
Tre män — Sadrak, Mesak och Abed-Nego.

De kunde gjort ett försök att lyda både Gud och konungen genom att säga:
"Vi gör som alla andra. Vi faller ned, vi knäpper våra händer.
Och vi tillber, Inte den gyllene bildstoden. Vi tillber vår egen Gud. Ingen får
veta något."

Den argumenteringen skulle vi kunnat komma med. Vi som kan konsten
att slingra oss undan en enkel lydnad för Guds bud.
Men Sadrak, Mesak och Abed-Nego gör inte så.
De står fasta i sin tro på fädernas Gud.

Vad de gjort rapporteras till konungen.
De kallas till förhör. Och de får en ny chans. Om de inte fal-ler ned och
tillber skall de kastas i den brinnande ugnen. "Och vilken är väl den
gud som då kan rädda er ur min hand?" hade Nebukadnessar slungat
ur sig.
Nebukadnessar utmanar deras Gud.

Och Sadrak, Mesak och Abed-Nego antar utmaningen.
De ser konungen rakt i ansiktet.
Och de svarar honom.
— O Nebukadnessar, vi behöver inte ge dig något svar på det-ta. Om
vår Gud, den som vi dyrkar förmår rädda oss, så skall han ock rädda
oss ur den brinnande ugnen och ur din hand, o konung.
Men om han icke vill det, så må du veta o konung, att vi ändå icke
dyrka dina gudar, och att vi icke tillbedja den gyllene bildstoden, som
du har låtit sätta upp. (Daniel 3:16-18)

Vilket fantastiskt svar. Skarpt. Klart. Modigt.
Vi vill inte dyrka dina gudar. Vi har en annan Gud som vi tror på. Han
Förmår rädda oss. Och han kan rädda oss. Både från den brinnande
ugnen och från din hand, o konung.

Men så kommer från deras läppar denna oerhörda trosbekän-nelse
till fädernas Gud: "Men om han icke vill det, så må du ve-ta att vi inte
dyrkar dina gudar..."

Men om icke...

Vilken fantastisk tro i dessa ord.
De vet att de är i Guds hand. Inte i Nebukadnessars.
Han kan rädda dem.
Men de överlämnar hela frågan om räddning till Guds avgö-rande.
Och de förklarar att även om de nu går mot martyriet så vill de stå fasta
i sin tro.

Men om icke...

Kan vi inte här se en profetia om Jesus?
I slutet av hans liv, när han står inför sitt lidande på korset, då säger han:
Min Fader kan rädda mig. Han kan sända mer än tolv legioner änglar till
min hjälp. Han kan rädda mig. Men om icke, om han inte tar denna kalk
ifrån mig, om Golgatas brinnande ugn väntar mig, så vill jag ändå icke
kompromissa med min tro.
Och genom hela kyrkans historia hör vi detta svar om och om igen.
Vi hör det från kyrkans martyrer också i vår egen tid.
Vi förtröstar på vår Gud. Vad som än händer så är vi i hans händer.

Men om icke...

När Nebukadnessar hör detta svar blir han alldeles röd av ilska.
Han befäller att ugnen skall hettas upp sju gånger.
Han ger soldaterna order om att kasta Sadrak, Mesak och Abed-Nego
bundna ned i ugnen.

När Nebukadnessar efter en stund nyfiket tittar in i ugnen får han se
något som gör honom mer än förvånad.
Han ser att de går lösa och lediga i ugnen. Lågorna har inte bränt
upp dem. Inte bränt upp deras kläder.
Det är bara repen som brunnit upp.
När vi kastas in i prövningar kan vi vara med om samma sak:
Felaktiga bindningar till människor och saker försvinner.
Nebukadnessar får se något mer.
Det är inte tre som går i ugnen.
Där är fyra. En som ser ut som en gudason... "Med dig i ug-nen
het vandrar en gudason härlig. Prövade själ det vet."

Sadrak, Mesak och Abed-Nego togs ut ur ugnen.
De upprättades och återinsattes i sina ämbeten.
Gud kan ta också oss ur prövningarna.
Mestadels gör han det.

Men om icke...

Ja, då säger vi: Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, om jag
får förbli i prövningar och svårigheter, så fruktar jag intet ont.
Du är med mig.
Med mig i ugnen het vandrar en gudason härlig.
Genom honom vinner vi en härlig seger.

(november 1980)